

Grindsted Kirke

Lørdag d. 4. maj 2019 kl. 10.00

Steen Frøjk Søvnald

Konfirmation

Prædiken til 2. søndag efter påske, Joh 10, 11-16. 1. tekstrække

Salmer

DDS 478: Vi kommer til din kirke, Gud

Prince of Peace

Ren og retfærdig

DDS 192: Hil dig! Frelser og Forsoner

DDS 484: Du, som vejen er og livet

DDS 787: Du, som har tændt millioner af stjerner

Tekstlæsninger

GT-læsning: Ez 34,11-16

Dette siger Gud Herren: Jeg vil selv søge efter mine får og holde øje med dem. Som hyrden holder øje med sin hjord, når hans får er spredt rundt om ham, således vil jeg holde øje med mine får og udfri dem fra alle de steder, hvor de blev spredt på de

mørke skyers og mulmets dag. Jeg vil føre dem ud fra folkene, samle dem fra landene og bringe dem til deres eget land. Jeg vil vogte dem på Israels bjerge, ved vandløbene og overalt i landet, hvor de bor. På gode enge vil jeg vogte dem, og på Israels høje bjerge skal de finde deres græsgange. Der skal de lejre sig på gode græsgange og græsse på frodige enge på Israels bjerge. Jeg vil selv vogte mine får og lade dem lejre sig, siger Gud Herren. De vildfarne vil jeg lede efter, de bortkomne vil jeg føre tilbage, de kvæstede vil jeg forbinde, de syge vil jeg styrke, de fede og stærke vil jeg passe på. Jeg vil vogte dem på rette måde.

Prædiketekst: Joh 10,11-16

Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene. Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.«

BØN

Gode Gud, Himmelske Far. Tak for denne skønne dag i kirken med fest og glæde. Vi vil også sige Amen og Halleluja til det, vi lige sang – at du kan gøre os rene og retfærdige, Himmelen værdige. Tak, at du er den gode hyrde, der vil tage sig af fårene og lede os til det evige liv. Åben nu vores ører og hjerter for dit levende ord. Amen!

PRÆDIKEN

Den gode hyrde. Hvad er en hyrde egentlig for noget? Jo, det er en, der passer får. Der er ikke mange fårehyrder i vores samfund. Alligevel er det supervigtigt, det Jesus siger. En hyrde er en, fårene lytter til – især, hvis det er en god og kærlig hyrde.

Og så kan vi regne ud, at der er masser af hyrder ikke bare i vores samfund, men i vores dagligdag. Vi lytter til mange mennesker, der siger noget klogt – eller dumt. Eksperter, kunstnere, politikere, økonomer osv.

Hvem skal vi følge? Hvem skal vi lytte til? Hvem kan bedst lede Danmark, skal vi snart bestemme os for. Hvem har løsningen på verdens problemer? Jeg håber, at vi ind imellem tænker over det, så vi ikke bare uden at tænke over det lader alle og enhver fylde os med påvirkning.

Det kommer noget an på, hvilket område vi spørger til. Hvis man skal vide noget om fodbold, så vil jeg hellere høre på Brian Laudrup end på Thomas Blachman. Men hvis det nu er musik, så er det omvendt? Vi vil nemlig helst høre på nogen, der har forstand på det, de siger noget om.

Er man syg, så går de fleste af os til lægen, og her lytter vi rigtig godt efter, for vi har stor tiltro til lægerne. De kan stille den rigtige diagnose, og så kan vi få den rigtige hjælp, og det er vigtigt.

Hvem har egentlig forstand på livet? Jeg tænker ikke bare på selve det at leve, for det skal vi normalt ikke anstrenge os for. Livet har vi fået, og vi kan godt sige, at vi får det igen og igen hver dag, vi står op af sengen. I dag har vi fået livet – af hvem? Jo, at livets skaber, af altings skaber, af Gud! Derfor ved han også noget om livet.

Vi er nødt til at kunne lytte til nogen. Konfirmander, I er også nødt til at indrømme, at I pinedød må lytte til jeres forældre en gang imellem. Det går simpelt hen ikke uden.

Om ikke andet, så når de råber ind på værelset: Så er der mad! Men de kunne også tænkes at sidde med noget viden om livet, som I har brug for, nogle vigtige erfaringer. Og det er næsten mærkeligt at stå og sige det til jer. For her sidder I og har i 13-14 år haft nogen, der styrede jeres liv – mor og far. Skal I måske ikke have lov til at snart at slippe for den styring? Er det ikke lidt det, vi også fejrer i dag – at I træder

lidt ud af barneperioden af jeres liv, og måske ikke ligefrem bliver voksne endnu, men i hvert fald så småt begynder at lugte lidt til det? Lugte lidt til selvstændigheden i forhold til mor og far...

Jo, det er også med i fejringen i dag. Og det hører da virkelig med til livet – at man begynder at stå på egne ben. Selvom jeg godt nok ikke vil anbefale jer eller jeres far og mor og slippe helt endnu. Men det kommer. Og det ved jeres mor og far. Og de frygter det... og I glæder jer. Yes, sådan skal det være! Men aldrig sådan, at I så tror, at så er I bare jeres eget livs hyrder, så styrer I selv jeres liv, så har I selv kontrollen. Det har I ikke. Jo, overfladisk set har vi det på mange områder. Valg af mobiltelefon og fritidsinteresser. Men ikke på bundlinjen, der hvor livets virkelige indhold og mening skal udfolde sig i vores liv. Og jeg kan godt sige jer – det er en kæmpebefrielse at give den kontrol fra sig. Den tilhører nemlig Gud alene.

Det er altså godt at stoppe op engang imellem og spørge sig selv. Hvem følger vi? På Facebook, Instagram og Twitter kan man følge hinanden og få venner eller følgere, men hvordan er det, når det drejer sig om de store spørgsmål, selve livsprojektet: Hvad skal vi med livet? Hvad har værdi? Har Jesus egentlig forstand på livet? Han er Gud, og det er Gud, som giver liv, så ja, Jesus har forstand på livet. Hør, hvad han siger: *Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.*

En hyrde på Jesu tid stod inde for fårenes liv med sit eget liv. Han lever sammen med dem dag og nat, om det er regn eller blæst eller solen bager ned. Hele tiden er leder han efter vand og grønt græs til sine får, og han er på vagt over for de vilde dyr. Når det bliver nat, så samler han fårene i indhegningen og lægger sig i døren, så de vilde dyr skal forbi ham, hvis de skal ind til fårene. River et af fårene sig på en sten eller forvilder sig ind i et krat, så hjælper hyrden og forbinder sårene. Alt det hører med i billedet af Jesus som den gode hyrde. Han har lovet at lede os gennem livet til det evige liv. Han satte sit liv til for os, og det er den kærlighed, han har elsket os med. Han døde på korset for os for at redde fårene fra døden.

Og det er jo godt alt sammen. Det springende punkt for os er helt klart, om vi vil indrømme, at vi er får. Det afgørende er nemlig, om vi kommer til at høre Jesu stemme. Hvis vi ikke lytter til Jesus, så har ulven, Djævelen, alt for let spil og kan så let som ingenting komme og tage det evige liv fra os.

Men vil vi acceptere at være et får? Et får er ikke specielt klog – tro mig, jeg har passet får i flere år. Hvis vi skal lytte til hyrden, så skal vi afgive kontrollen. Så kan vi ikke længere sige: ”Jeg kan det hele selv”. Et får kan ikke selv finde vej, men er dybt afhængig af, at dets ejer leder det til det gode, saftige græs.

Hvem har forstand på døden og det evige liv? Det er ikke os – da er vi får, for alt, hvad vi ved af os selv, er rene gætterier. Der er kun én, som har været i døden og er kommet tilbage derfra igen, nemlig Jesus. Han har været i døden. Han er ”nedfaret til Dødsriget”, bekender vi i Trosbekendelsen, og på den tredje dag opstod han fra de døde og lever i dag. Jesus har forstand på det, og lyt ikke til nogen anden end ham i de spørgsmål. Det er dumt og direkte tåbeligt at satse på nogen anden ekspert end Jesus til at hjælpe os i den sag.

Det er det første, der ligger mig på sinde at sige til jer i dag. Eksperten på livet og døden hedder Jesus, og ham må vi lytte til, hvis vi skal det rigtige sted hen.

Der er en anden ting, jeg gerne vil sige noget om. Det er noget om, hvordan forbindelsen mellem hyrden og fårene er. Jesus siger: *Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene.* Læg mærke til, at forholdet mellem fårene og hyrden er tæt. Det er en relation. Man kender hinanden godt. På den måde siger Jesus noget vigtigt om det at tro på ham. Det er ligesom to venner eller veninder. Man kender hinanden, man snakker sammen, man udspørger hinanden. Jesus ved i forvejen, hvem vi er og hvad vi er optaget af og tænker på, og det samme skal gælde den anden vej. Fårene kender hyrden. Kristne kender Jesus. En kristen lytter til Jesus. Man bliver kristen i dåben, og man får hele Guds kærlighed, troen på ham, syndernes forladelse, evigt liv.

Tro på Jesus er først og fremmest en relation. Skal man så gå i kirke hver søndag, skal man læse i Bibelen hver dag? Næh, kristendom er ikke en regel-religion med fokus på at gøre bestemte ting. Og samtidig er det svært at forestille sig en kristen, der ikke er optaget af at høre om Jesus og lære ham bedre at kende. Tænk på, at han er vejen til det evige liv. Han er kærligheden i højeste potens. Om man går i kirke, i juniorklub, læser i Bibelen eller kigger på sit konfirmandikon og fokuserer på sit konfirmationsord og på den måde er i relation med Jesus, det er der ikke nogen faste regler for. Man kan også bruge det lille kreditkort, jeg har lagt ind i jeres Bibler – med Trosbekendelsen, Fadervor, de 10 bud, Den lille Bibel og en bøn. Jeg har også sagt til jer konfirmander, at I fint kan bruge tiden onsdag morgen til at stå op og læse i Bibelen!

Hvordan lytter vi til Jesus? Hvordan taler Jesus til os i dag?

Jo, det gør han i sit ord. I Bibelen har vi Jesu stemme, Jesu røst, og den er vigtig at læse sig til og lytte til. Jesus kan lede os gennem livet. Sæt det som jeres mål i livet at lytte til ham. Følg Jesus! Han leder os det rigtige sted hen, nemlig til himlen, til det evige liv.

Sådan er han vores gode hyrde! Lyt til hyrden. Følg Jesus.

Amen!